

Prologus

Irra initium summi

le Raymundi de summa. Quidam scientia et doctrinam sacra scriptura trascendit. rex predicat. et ad celestevitatem imitat. 2

Sed tangitur cum dicitur verum predicat. Tercium tangitur cum dicitur ad celeste patria imitat. Non licet illa tria iam dicta sed sunt nota et manifesta. non possunt probari auctoritatibus rationib[us]. Primum videlicet sacra scriptura excellit et trascendit oes alias scientias. probat sic. Quia illa scientia est nobilior alijs scientiarum et doctrinam quae est nobilior et dilectionis objecto: sed sacra scriptura est huiusmodi. ergo secundum. Maior rationis patet per ipsum primo de anima vbi dicitur quod scientia est nobilior alia eo quod est de nobiliore objecto. Sed minor rationis probatur quia objectum sacre scripture est ipse deus. et nihil est excellentius deo. ut dicitur. Inestimabile in physico meta philosophice. vbi dicitur. Deus est optimus eorum que in natura sunt. ¶ Sed probatur hoc idem sic. illa scientia trascendit oes alias scientias cum auctoritas transcendens est humani intellectum sed auctoritas sacra scripture est huiusmodi. ergo secundum. Maior illius rationis patet. quia trascendit humani intellectum ipsum et commentator scimus metaphysice loquens de rebus immateriis rationi dicitur. Comprehensione veritatis est nobis impossibilis in multis rebus. Sed minor rationis patet per auctoritatem beati Augustini super Genesim vbi dicitur. Major est sacre scripture auctoritas. quam totius humani generis intellectus conspicuitas. ¶ Tercio probatur hoc idem sic. Illa scientia est dignior et excellentior alijs que magis desideratur est dulcior in intellectu. sed sacra scripture est huiusmodi. ergo secundum. Maior rationis est nota. eo quod obiectus appetitus est bonum. ut habetur primo physicorum et quanto aliquid magis desideratur tanto magis est bonum vel appetit bonum: id in quantum aliquid maxime desideratur in tantu maxime est bonum per regulam topicalem scimus topicorum. Sicut se haec simile ad simile vel alias similares ad similes. sic se haec maxime ad maximorum et minime ad minimorum. Sed minor probatur Augustinum in libro primo de animalibus vbi dicitur. de quanto aliquid sentitur dulcissime de tanto audiatur sumisse cum maiori desiderio. sed nihil magis mentem ab amore mundi separat. nihil caderet magis corroborat. nihil certa tantu hoies ad dilectionem dei excitate ad opus celeste adiuuat quam studium sacre scripture. Et excellit omnia alias.

¶ Secunda conclusio prefatae propositio videlicet quod sacra scripture predicit verum. probatur sic. Illa scientia predicit verum in qua nihil docet nisi veritas. Et sacra scripture nihil docetur nisi veritas. ergo secundum. Maior patet ex terminis. Sed minor probatur Augustinum primo de anima vbi dicitur. quicquid docetur in sacra scripture est nisi veritas. quicquid precipit enim bonitas. et quod

Sacra scripture.

Sacra scripture
excellit omnia alias
scientias.

gratia scientia
nobilitas alia

Dicitur auctoritas
nominis. Propterea p[ro]p[ter]ea

Accipitras p[ro]p[ter]ea
Anaglypta.

Gloria. q[ui] est
victor et fortis?

Obiectum. argenti
tum p[ro]p[ter]ea

Sacra scripture
predicit verum.

LANDS-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DUISSELDORF

Prologus

Sciencia habet
duas rationes
accidentis suo.

Sacra scriptura indu-
rit nos ad celestem
patrem.

Beatitudine affabili
venerum monachorum
aggregatione
fratrum
et ipsa sacra in-
vocatio dei agnitione
sapientia

Opposita in qua.
ibidem magister
adsum

Et sancti Augustini
de laude scripturae.

quibus permittitur est felicitas. Secdo illa secundum sic probatur. Illa scientia predicatorum cuiuslibet est ipsa vita. sed subiectum sacre scripture est homo. grec. Maior p3. qz omnis scientia habet denotacionem a suo subiecto. ut p3 primo posterior. Sed minor p3. qz Augustinum in libro Pallegatio dicente. Subiectum sacre scripture est deus. mo deus est ipsa vita. videlicet sine fallacia; bonitas sine malitia; felicitas sine miseria et tristitia.

Tercia conclusio que tracta est in psata; ppone. videlicet quod sacra scripture inducit nos ad celestem patriam. probatur sic. Illud induitat hominem ad celestem patrem cuius interior sine possesso reddit eum beatum. sed interior sine possessione sacre scripture reddit hominem beatum. grec. Consequentia tenet. Maior p3 per Boetium etiam de solitudo vbi dicitur. Beatitudine est statim bonorum omnium aggregatione perfecta. sed hoc non est intelligendum perfectissime nisi in celo. ibi est statim bonorum. Minor p3 per Salomonem in gaboliis vbi dicitur. Nulla alia sapientia meretur dici sapientia nisi philia sacra. Et sanctus Paulus loquens de sapientia dicit. Beatus homo qui inuenit sapientiam qui assuit et prudentia melior est acquisitionis eius negotiatione. illoratione aurum et argenti purissimi. fructus vero ei preiosior cunctis operibus et omnia alia opera non valeant huic comparari. Secundo probatur hoc ibidem Proverbiorum viii. sic. Illa scientia induitat nos ad celestem patrem in qua tantum in speculo videm bona nostra multa in quibus preciis et deficitibus. Id sacra scripture est huiusmodi. grec. Maior patet. quia per bona nostra opera nostra appropinquamus celesti patrie. sed per mala opera elongamur ab ipsa. quia opposita iurta se posita magis elucelunt. ut dicitur secundo elencorum. et primo Lopicorum. Sed minor patet per beatum Gregorium in secundo moralium vbi de Sacra scripture tantum speculum mentis nostre opponitur focus lisus ibi eterna scientia videatur. ibi enim fetida. i. mala nostra. prospicimus et bona veritas consideramus. Quare dicit sanctus Augustinus in homine quem fecit de laude sacre scripture cuiuslibet ordinatur ius canonicum. qui primo sic incipit. Hodie decet fratres charissimi sacras paginas laudare. et sibi dicere. rogo vos discite sacram scripturam et sepe legite eum que dulcior est melale. fortior vino. suauior oleo. sublimior auro. precipue enim deum invocat diligentes induitat corda illuminat. fidem corroborat. linguam certificat. diabolum reicit. peccata spernit. animas frigidas lumine scientie calescit. tenebras ignorantie expellit. tristicias seculi extinguit. leticiam sancti spiritus accendit. somnolentos excitat. oculos increpat. quoslibet qui hanc diligenter legem ei diligenter adimplere curauerit in regno celorum maximus vocabatur. Qum ergo sit tanta dignitas et sacre scripture autoritas. audiens super ea est differendum.

Quartus secundum ex quo iste liber quem pre manibus habemus? summa Raymundi intitulatur. in quo tractat ius canonicum et ea que pertinent ad presbyterum. que omnia sacre scripture subiiciuntur. Haec agitur de missa et de septem sacramentis. ut plenarie videbitur in pcessu. Ergo ad quedam generaliter accedamus sine quibus prelibatis non possumus scire ea quae in istis libris traduntur. Primum quod requiriatur ad presbyterum est sciencia ut scilicet cognoscatur ut suos subditos debite valeat in bonis operibus informare et instruere. Quadruplex autem scientia est necessaria cui libet.

Scientia secunda
presbyteri necesse est
N.B.

Prologus

3

sacerdoti. Prima est scientia grammaticalis ut verba sacre scripture possint bene intelligerentur in propriis sensibus palpares. Secunda scientia est musicalis quod illa est ei necessaria ad decantandum laudem dei. Tertia scientia est computationis ad distinctorem epum faciendam. Quarta scientia est ius canonizatum quia illa est ei necessaria ad fiducios benet rationabiliter regendos et ifor mandatos. Et hec quatuor habentur per beatum Augustinum civitate dei.

Erit conuenienter in his metris habentur. Clerici in ecclesia sibi quatuor esse tenenda. Grammatica. neuma. ius canonis atque galendas. Secundum quod requiriatur ad sacerdotem est obitua eloquentia. scilicet quod inter suos subditos valeat rite bene exprimeret declarare ea que in sacra scripture continentur. Ter cium principale quod omnia alia minus principalia ad se trahit est bona vita. scilicet quod fiducios pbeat bonum exemplum morum virtutum. Ut ita probet de auctoritate. ex parte eiusdem. quia pbeat debetiam suis fiducios etiam salutem. Unde secundum beatum Augustinum via etiam salutis consistit in dei charitate. in proximi dilectione. in mandatorum dei executione. et in eradicacione correctione.

Sed propter librum quartum cause scientie huius libri. quod secundum philosophorum primo physicorum et primo posteriorum. Scire est rem per canum cognoscere. rectido. propterea quando tamen due sunt cause scientie huius libri: Prima est causa efficiens principale et est deus qui omnium est puctor. ut deus Iohannes omnia per ipsum facta sunt. Secunda causa efficiens minus principialis est Raymundus frater ordinis predicatorum. qui videns imperitorum clericorum paupertatem intentum quod non poterat eis libros emere in iure canonico in quo siudere poterat hoc summulata compilauit ut quodlibet breviibus continent plus quam omnibus sacerdotibus scire necessaria. Sed aliqui alii dicunt quod Raymundus haec summulata non fecit. sed fecit quodlibet magnam summulam placitam ex qua quidam versificator haec summulata extraxit volentes libri breviibus comprehendere ea que ibi ad longum continentur. qui propter arrogationem evitata. non solum sumere exprimere noluit. quod secundum Genesim secunda causa efficiente non est multum curandum. ergo hic non est aliquid difficultas vel mentio facienda secunda causa efficiente. Secunda causa finalis dicitur et est duplex. scilicet finis intrat finis extra. Finis intra est cognitionis septem sacramentorum. Finis extra est ipse deus omnipotens et glorusus ad quem omnes aliae scientie ordinantur. Sed improprie potest assignari causa formalis. que etiam est duplex. scilicet forma tractatus. et forma tractabili. Forma tractatus consistit in divisione. Sed forma tractabili consistit in modo agendi qui in hoc libro est quod duplex. scilicet diffinitius. divisiuus. demonstrativus. et exppositivus. Secunda causa materialis improprie loquendo est libellum huius libri. quod est ius canonicum a doctoribus et sanctis patribus institutum. de quo amplius postea patebit. Tercio prelibatur titulus. Unde primo iste liber sic intitulatur. Incipit summa Raymundi. Ut summa dicitur omnis liber qui extractus est de alio libro. ut summa dictandi que extracta est a magnis libris rhetoricalis scientie. sic simil modo dicitur de ista summa Raymundi. quia raymundus in alio opere posuit magnum et longum processum placitum a quo iste liber est extractus. Alter etiam iste liber intitulatur secundum aliquos. scilicet summa pauperum. quia pauperes clericorum valetib[us] libris magnis compare et pliost decretalibus et huius

N.B. fabr. 3
b. secundum reg. 3
Eloge antea
N.D. adprob.
tertium reg.
N.D. bona
Vita.

Dicitur ab aliis
Clerici in iure canonico
consistat.

Quatuor sunt causae
huius libri.

Titulus huius
libri.

Prologus

modi. debent emere plente libet eum studere cum diligentia. t.c.
¶ Postquam dictum est de quibusdam generalibus que debitus ordo procedendi
in libris exigit. scilicet themate. causis et titulo. Nunc propter maiorem eius
dendentiam et declaracionem infra scriptos aliqua sunt prenotanda. Unde ex quo
plene liber est de sacramentis: ergo aliqua de sacramentis in generalibus
dendat permittenda sunt. Et primo quid sit sacramentum. Secundum de diuisione
sacramentorum. Tercio accedendum est specialiter ad ipsa sacramenta et
deinde quoque determinare per se. Quarto dominum est de ornamenti sacer-
dotum mystice exponendis. Quantu ergo ad primum respondeatur quod
sacrum per mecum quartu sententiarum sic diffinitur. Sacrum est visibilis
forma inuisibilis gratie anime collata. quia in omnibus sacramentorum
ma dumtaxat est visibilis. ut in sacro baptismo forma aquae solum est visi-
bilis. sed gratia illius sacramenti est inuisibilis. videlicet absolutio peccatorum.
Et simili modo dicitur de sacramento eucharistie. Nam ibi soluzi-
bemus formam panis. sed gratia illius sacri inuisibilis est. scilicet ipse dominus nos-
tros Iesus christus: qui sua gratia reficit animam purgat et letificat. Tertio
etiam sacramentum a solo deo gloriose institutum est. quia sacrum est su-
gnum rei sacre. sed signum ab homine positum est falsibile. sed sacramen-
ta debent esse firma et infallibilia. ergo sacramenta a solo domino sunt in-
stituta. Et dicitur sacramentum quasi sacra mente. vel sanctificans animam
vel quasi signum sacre rei. et sic manifeste patet diffinitorium sacri. ¶ Quatuor
cum ad secundum scilicet diuisione sacramenti respondeat quod septem sunt sacra
videlicet ordinis. matrimonii. baptismi. confirmationis. eucharistie. et confessio. unde sunt tales yessus. Ordinatus. adiungit. baptizatus. cristatus. evngelizatus.
Peccatum plangit. et in altari sacra tangit. Et istis septem sacris assumi-
lantur septem virtutes. quarum tres sunt theologicae. et quattuor politi-
ce sive formales. Tres virtutes theologicae sunt fides. spes. et charitas. Unde
sacramento baptismi coaptatur fides. quia in baptismino excitatur fides
christi. Sed sacramento confirmationis coaptatur spes. quia ibi spes ro-
boratur in futuro. Sed sacramento eucharistie coaptatur charitas. quia eu-
charistia est signum maxime charitatis evnionis inter deum gloriosum et ec-
clesiam et sanctam fidem catholicae. Sed quattuor virtutes politice sive for-
males sunt prudentia. temperantia. fortitudo. et iusticia. Tertio quatuor virtutes
coaptantur quattuor sacramentis poictis. Nam sacramento ordinis coa-
ptatur prudentia. quia illi qui debent ordinari ad aliquos ordines tenent
esse prudenter. Et sacro matrimonio coaptatur temperantia. quia auctoritate apostoli
cuilibet licet accipere priam uxorem propter fornicationem euitandam.
Et sacramento extreme unctionis coaptatur fortitudo. quia per sacra
unctionem infirmi fortificantur et roborantur. Sed sacramento penitentie
coaptatur iusticia. quia iustum est ut quicunque peccata commiserit quod ille
debite peniteat. Tertium adiungendum est quod inter septem sacra quinq[ue] sunt
necessaria et generalia. duo tamen voluntariae et particularia. Primum sacrum
necessarium generale est baptismus. per quod tanquam per portavni-
tatem ecclesie intramus. et ideo baptismus dicitur sacramentum intranti-
um. Secundum est confirmationis. que fit per impositionem manus in qua
batur gratia ad resistendum hosti scilicet diabolo. quare illud sacramentum dicitur

Sacramentum a solo
domino institutum.

Divisio sacramen-
torum.

Septem sacramen-
torum et generalia
particularia et
voluntaria.

Inter septem sacra-
menta quinque necesse
sunt et generalia
duo particularia et
voluntaria.

Prologus

4
pugnatum. quod necessarium est magis viuis q̄ mortuis. Ideo stultissimez insipienter agunt homines quivisq; ad t̄ps mortis expectat an tez̄ confirmant. Terciu sacrum necessarium est sacramentū cabenciu in pugna. videlz sacramentum penitentie. Nam sicut corpus in pugnulis nerantium curatur medicina. sic anima peccatrixi sacramento penitentie curatur. Sed quartum est sacrum p̄ficiendum videlz eucharistia. qd interpretatur quasi bona gratia. Sed quintum sacramentum necessarium est discedentium a vita ista et morientium. sc̄ sacra vntio infirmorum hec enim quinq; pretacta sacramenta sunt omib; christifidelib; ad salutem necessaria. Duo aut sunt sacramenta preter predicta. videlicet. ordo coniugium. que dicuntur sacramenta particularia et voluntaria quia nemo absq; consensu iudicio romane ecclesie est cogendus come pellendus ab ea. quia sunt sibi proprii arbitrio vniuersiisq;.

Ex istis ylterius est sciendum q̄ inter ista p̄dicta septem sacramenta ecclasiastica aliqua sunt reiterabilia et aliqua sunt non reiterabilia. Sacramenta reiterabilia sunt. sicut penitentia. que reiterari debet dummodo reiteratur peccatum. Etiam sacramentū eucharistie reiteratur. quia quis libet bonus et denotus christianus potest ad minus si confessus et contritus fuerit semel in anno sumere corpus dñi iesu christi vñ omidie dñico. Et confessio reiteratur. quia homo potest continue confiteri quādo sc̄ nos uerit se oppressum peccatis. Similiter etiam iterari potest sacram̄ matrimoni. vt latius patet in sequentibus. Sed sacra irreiterabilia s̄t bas p̄simus. confirmatio. et ordo. quia nullus debet bis baptizari. ordinari. vel confirmari. Unde aliquo casu continget q̄ alijs postposita christiana religione heresim inciderit. et postea heresi postposita fidem p̄tinaz intraret. vel si mox eretur reuigeret non cēt talis rebaptizādus nec reordinandus. Extrō huius est. qui ait dicit magister sententiaz libro q̄rto distinctione. vii. q̄ per illa tria predicta sacramenta im̄p̄m̄ ipia caro ceter indebilis. quare non reiteratur. **Q**uātum ad tertium articulum respondetur q̄ ex quo sacramenta specialiter persaguntur in missa tūt p̄mo videamus de corpore dñi Iesu christi. Namvt dicit Alexander n̄ hil in sacramento maius esse potest q̄ corpus sanguis Iesu ch̄ri. nec ali qua oblatio potest esse dignior. maior. et melior. quare debem⁹ eū p̄cipue venerari. quia omnia alia sacramenta dependēt ab ipso. Onde dicit Richardus q̄ illud sacramētū omib; alijs sacramenta est efficiens. et ab isto sacramēto omnia alia sacramenta dependent. q̄ ordo sit in missa quando aliquis ordinatur similiter quando consecratur baptism⁹ et sit in missa et sic de alijs sacramentis. ita q̄ omnia sunt in missa. ergo de illo sacramento debemus principaliter scire q̄ hoc est p̄figuratum in veteri lege multipliciter. Primo p̄figuratum est quādo melchizedech sacerdos summus obtulit panem et vīnum. Secundo p̄figuratum fuit hoc sacramentum quando filii israel mactabant agnum paschalem. Tercio p̄figuratum fuit quando filii israel pluebat manna de celo. Quarto in virga ionate. Quinto p̄ Ezechiele. Primo dē q̄ h̄ sacram̄ est p̄figuratum p̄ melchizedech q̄ obtulit panē et vīnum. vbi exp̄mit sensus sacramti. q̄ d̄ in decreto. nullum dubium est quin sibi panis etiniyerum corpus christi e

Inter septem
Sacramenta q̄dā
sunt reiterabilia.
Tamen non.

De magnitudine
eucharistie.

De Figuris
eucharistie.

Prologus

sanguis continetur vnde p̄figuratum est p̄ panē et vinum ad refectionē quia ibi sumitur corpus christi s̄b specie panis sanguis christi s̄b sp̄e visi m. ḡ bene p̄figuratum est. q̄ sicut panis etiā sanguis Christi sunt nutrimenta corporis humani. sic etiam corpus et sanguis Ihesu Christi sunt nutrimenta anime. Nam panis cor hominis conformat. sanguis cor hominis letificat. Per que datur intelligi q̄ sicut panis etiā sanguis sunt nutrimenta et refectiones corporis humani. ita corpus Christi sanguis est sunt nutrimenta et refectiones anime. Unde dicitur Proverbiorum nono. Venite comedite panem meum. Sed illud sacramentum p̄figuratum fuit in eius agni paschalis. ut h̄c Exod. xii. Et rō est. q̄ in eius agni paschalis fuit institutum q̄ iudei illum comedebat accinctis renibus. calciatis pedibus. baculos h̄ntes in māib⁹. cum lactucis et ceteris festinat comedendo. Sic parvorum iter est d̄ sacramēto eucharistie quod nos suscipere debem⁹ tanq̄ agnū in paschalem. Nā ad ipsum accedēdū est accinctis renibus. H̄ est per puritatem mentis. Unde dicitur in Euangeliō. Luce duodecio Sunt lumbi vestri precincti. id est renes. Sed per secundū videlicet (calciatis pedibus) d̄signatur duotionis affectus et desiderium. Unde in Quātie. septimo capitulo dicitur. q̄ pulchra es in calciamētis tuis filia hierusalē. Sed per tertium videlicet (baculos in māib⁹ h̄ntes) intelligitur passio nō memoria domini nostri Ihesu Christi. Unde in Genesi dicitur. In baclo meo iordanē trāstui. Sed per quartum videlicet (lactutis aggressibus comedendo. amaritudo correctionis d̄signatur). Unde Psalmista. Q̄ iba uit eos in bane lachrymarum. Et per quintum videlicet q̄ comedebant festinatē promptitudine bone voluntatis et virtute opationis intelligitur. Unde in puerib⁹ dicitur. Vidi hominem velocem in opibus suis corā regib⁹ stare. Sed rō est. nam eius agni paschalis fuit institutus propter refectionem israeliticorum quādo fuerunt redempti a captiuitate Pharaonis. preerant per mare rubrum. et sic ad reuerētiā h̄i trāstūtū celebauerunt pascha. quia pascha grece idem est quod trāstūtū latine. ita etiā nos per agnum ab infernali captiuitate liberati sumus. Iohannes primo Ecce agnus dei. Quia sicut agnus est mundus et purus. sic corp⁹ domini nostri Ihesu Christi d̄m est et purum. q̄re merito per agnum fuit figuratus. Tercio rō est. quia sicut agnus edebatur ab hebreis quādo trāstūtū per mare rubrum. ita chāritas verum agnum instituit et comedit quādo exiuit d̄ hoc mundo ad prem̄. Tercio fuit figuratum per manā quo plus ebāt d̄ celo de quo dicit scriptura panē celi p̄stitisti eis. Dad portq̄ abierunt mare rubrum siccis pedibus et pharo cum omnib⁹ suis eq̄z currib⁹ fuit s̄bmersus tūcīst̄ pluebat manā d̄ celo. et sic mare rubrum filij i rō trāscerit siccis pedib⁹ sic nos q̄ sum s̄bmersi baptismum tunc suscipim⁹ corp⁹ Christi. q̄ qui non est baptizat⁹ non sumet illud. Alio rō. q̄ sicut plus ebāt manā d̄ celo. ita corpus Christi porrigit nobis s̄b sp̄e panis. vñ Exodo sum panis viuens qui d̄ celo descendit Ioh. vi. Alio rō est. q̄ sicut manā qđ pluebat d̄ celo hāuit suauē saporē et dulcē sic corp⁹ Christi h̄o et vt̄rē diskēdūt̄ aie. Alio rō. q̄ si illis q̄dūt̄ pluebat manna de celo. ita q̄ quislibet colligeret tantum quātūm sibi sufficeret p̄ diem. sic in chāritate quos libz die sacerdotes sumūt̄ corp⁹ Christi ad nutrimentū aie cuiuslibz fidelis

Prologus

5

Alia similitudo. qd sicut pluebat eis manna d celo cū trahierunt p terras.
cū transitu fuit eis viaticum. ita corp^o christi est nobis viaticum ad terā p
missionis d hoc mundo ad regnū celestē vt possumus viriliter resistere ad
uersarijs nostri. ¶ Quarto. corp^o christi fuit figuratū in vga ionate mela-
lica. Et p hoc designat refectio huius sacris et deuota oblatio. iō figura
sanguinis christi est vnum ad designandum refectōem. vñ in Latic. ca^o.
pmo. Introduxit me rex in cellā suā. Quinto pfiguratū est p aquaz
nā aqua designat oblatōem. vñ Ezechiel. Vidi aquā egredietē. Et l^z p
ter has figuras alie in scripturā continent multe tamē hec nunc breui sunt
cūt p ginali introductione. ¶ Quartum ad quartū dī qd sacerdos volens
sacram celebrare pmō induit humerale sup caput suum ad denotādū dī
unitatē ecē circūdā humanitatē. Sed albar cingul^o christi castitatem
et sue mīrabiliterē demonstrat. Stola circa collum obedientiā christi
designat. Casula officiū diuinū cum castitate designat ecē pagend^o. Sz
p maniculū in manu leua humilitas christi designat. Introit^o ppharū
exclamans ecē christi aduentum designat. kyrieleson misericordiam dī pfig-
urat. Hia in excelsis cāticū angelicū in nativitatē designat. Sz. pla
Ioānis pīcatōem et magoy apparitōem designat. Graduale cum alle-
luia querisōne discipulox ad chrm designat. Euāgelium christi pīcatōez
demōstrat. Credo fidē christianā fidē b̄cat. Caput nudū sacerdoti. me/
ram veritatem christi demonstrat. Sed offertorium b̄cat qd sicut christ^o
se obtulit p nobis in ara crucis. itaz nos corp^o nostrum ad patiendū p
christo offeramus. et non solum corpus. sed animaz dī imagine insignis
ta offeramus in odorem suavitatis. quod b̄cat numim^o quez offerim^o qui
imagine est insignitus. que imago numimi imaginē noſtre aie ſt que dō
p omni sacrificio qd in hac vita offerere pōt maxime eſt acceptabiliſ. Si
lētiū post offertorium chri passionēt inde traditōem designat. Eleua-
tio crucis eleuatōem rep̄sentat. Silētiū post eleuatōem chri mortēt de
poſitōem chri a cruce designat. Percussio pectoris indulgetiāt dñi n̄i je
ſu chri clamore in cruce. clamāt̄. ely. t̄. Pat̄ gaudiuū relurēctōe p
nūciat. Qōmūniōz solatōem discipulox dī relurēctōe designat. Ros
nesyltime designat orōnes chri in frā p nobis facce. Itē misa eſt. benes-
dictōem in die iudicii prefigurat. videl^z. Venite benedicti in regnū pa-
tr̄mei. Matthei. xxv.

¶ Qdūrum septem sunt sacramenta in nūero. qd expes-
ditis pōub^o generalib^o nūc ad qdā questiones gna-
les ab dubiis generalia intentio nostra est vertenda
Et quia hic determinatur de sacramentis. ideoqz questio pīdicta puenī
ter hic eſt mouenda. ¶ Et vide pīmo qd non. quia tot sunt sacramenta
quot sunt vasa gracie iſceptuia. Ivas iſceptuum gracie ē tm vnum Sz
erit tm vnum fac̄m. Maior patet per mḡm sententiārum. Minor patet
qd sola eucharistia eſt vasa gracie. cū ipsa includit totum chrm doctorē auto-
rem oīm rex. ¶ Secōdū sic. tot sunt sacra. quot sunt effect^o sacramenti. sed
effectus sacra sunt ſolum duo. sacramenta erunt tm duo. Maior eſt no-
ta in iurebī agitur de sacramentis. Sed minor patet ex quarto senten-
tiārum. Sz qd ſolum ſunt dī effect^o patet. qd sacra ordinata ſunt prop̄

Dixit deſignat
vētū pīcurū ſa-
cerdotaliā
Explatatio laen-
monianam
Missa.

Quaſſio
An ſcōrēſ ſent
ſactamenta.

Rat. dub ſa

Rat. 11.

Prologus

Ratione
Plura sunt quatuor
Septem

Ratio vero natura
tur de numeris
Sacramentorum.

Sacramentum
triplex est.

240

Triplex et Culpa
et Peccatum pene
et quadruplicis.

ter delectorem culpe pene. mō culpa: pena tñ sunt duo effectū. ḡ t̄.
C Merito arguitur. plura sunt sacramenta q̄ septē. igit. t̄. Tñ pbatur.
quia oratio et elemosyna sunt sacramenta. et non sunt enumerata int̄ pre-
dicta septem. ergo sunt plura. Dñs p prima parte patet. quia illud quod
liberat a penite a culpis hoc est sacramētum: sed missa oī et elemosyna
sunt hmoī. ḡ t̄. Maior patet ex quarto sententiay. etiā minor. quia ele-
mosyna extinguit peccatum. sicut aqua ignem. **C** In oppositū ē Raymū
dus in Iraꝝ m̄gr̄ in quarto sententiay q̄ ponit ē septe sacra dūtixat.
D Qd̄ etiā rōne pbatur sic. tot sunt sacra quo sunt pctā capitalia. s̄ lepte
sunt pctā capitalia. ergo septem sunt sacra. Maior p3 et quarto sententi-
arum. Minor p3 q̄ fidem ecclesie. quia d̄ q̄ contra peccati vulnus domi-
nus remedia instituit. sed septem sunt peccati vulnera que patet in hac
dictione saligia. cuius dictio quilibet l̄a designat vñ d̄ septe peccatis
capitalibus. vñ de mestitia. Ut tibi sit vita semp saligua vita. **C** Pro eius
dentina questionis rememorandum est quid sit sacrum. Unde sacrum put su-
pī patuit per m̄gr̄ in sententiis sic dicitur. sacramētum est sacre rei si-
gnū. et scđo ibidē d̄ sic. Sacrum est signum sacre rei ḡre invisibil. **C** Sed
contra illas diffinitiones instatur sic. nam si pma esset bona sequeret q̄
imagines sanctoz depicte essent sacra. quod est s̄m b̄m oēs doctores sa-
cre scripture. sed p̄na tenet. quia sunt signa sacrarum rerum. **C** Contra
sedam diffinitionem sic instatur. si esset bona sequeret q̄ eucharistia n̄ esset
sacrum quod est s̄m. cum sit p̄mum sacrum in ordine dignitas ex quarto
sententiary. Probatur tamen sequela. quia eucharistia est visibilis res
quia obiectum vñs. **C** Pro illo est notandum q̄ triplex est sacrum. naz
quoddā est significatiū tñ. aliud est effectiū tñ. sed tertiu sc̄atuum
et effectiū simul. Tunc ad p̄positum d̄. q̄ pma descriptio q̄ non ē desi-
nitio sed nōis interpretatio intelligi de sacro primo modo. nam tali modo
res sacras et cetera imagines sanctoz possunt appellari sacra. s̄ tamē
non sunt sacra effectiū. Sed sacra scđo modo dicta in veteri lege habet
banū in ceremonijs. videl; ante tpūs ch̄r̄ gratie. Sed tertio mō sacrum
sumit strictissime. et sic capitur in p̄posito. **C** Ad roem autē p̄tra scđam
definitiōem habitat negatur p̄na. videlicet. q̄ eucharistia est visibilis res
quo ad effectum. quia alias ibi sensus non deciperetur suum obiectum
quod est s̄m. et de tali sacramento p̄prie habemus fidem. **C** Istius nota
sic conclusio ista. q̄ sacra in sacro sancta ecclia non sunt plura q̄ septe
Probatur illa conclusio p̄mo sic. quia tot sunt sacra quo sunt viae eis
opposita. sed talia viae sunt septem. ergo septe erunt sacra. Maior nota
est ex p̄mo topicoz. Sed minor pbatur. quia omne sacrum vel est ordinatum
contra peccatum culpe vel contra pctm pene. si contra pctm culpe. s̄
mā culpā ordinat baptisimus. q̄ sicut pctm originalis. moralis. et actual. Q̄ otra p̄
peccatorum inceptiue. sic baptisimus ipm delens est initium omnium sacra-
mentoz. Contra secundā culpā sc̄z peccatum mortale ordinat p̄fessio oris. S̄
atra terciā sacramentio. Si autē est contra pctm pene hoc est quaduplē.
quia talia pctā sunt quāuplicia. sc̄z in surritas. ignoratia. malitia. et occu-
pientia. Contra p̄mum ordinatur sacrum confirmationis qd̄ est stabilitas

Prologus

christiane sibi: Et contra ignoratiā ordinatur ordo sacramētalis in quo cōs
fertur grā & scia: Sed contra maliciā ordinat̄ eucharistia in qua est plenis
tudo gratiae malicie expulso: Sed contra concupiscentiā ordinat̄ matrimonio
num quod ē sac̄m illicitas concupiscentias expellens, & licitas permitentes.
Sed probatur illa conclusio sic tot sunt sacra quod sunt finaliter tu
t̄: q̄ p̄ ea inducunt, sed tales virtutes sunt septē, ḡ septem erūt sacramē
ta. **M**aior ē nota, q̄ sufficiētia sacramētorum ē lumēda b̄m fineo ipox.
Minor sic probatur, baptiſmus ordinatur in fidē, extrema vñctio in spez,
eucharistia in charitate, ordo in prudētiam, matrimonium in temperat
iam, confessio cū penitētia in iusticiā, & confirmatio in fortitudine. Iu
sta materiā p̄tē alia oīz dubitato, videlz, vtz corpus christi sit nobilis
simum sac̄m. Q̄t arguit q̄ non, q̄ om̄s cā nobilior est suo effectu. H̄z ita
est q̄ sac̄m ordinis est cā corporis christi, ḡ ē melius nollius sacramētū.
Maior p̄z, quia cā dat p̄fectōem suo effectui. **M**inor probat, quia null⁹
non ordinatus p̄t conficere corpus christi. In oppositū arguitur, q̄ ut
volunt̄ oīs doctores theologie, & habet in iure q̄ nihil in sacramētū mas
suo esse potest q̄ corpus christi, q̄ ibi st̄inet d̄s homo. **V**einde tunc
arguit, q̄ sac̄m baptiſmi sit nobilissimum, & hoc sic illud sac̄m est nobilio
us sine quo nullus homī potest saluari, sed sac̄m baptiſmi est h̄mōi. igi
tur, t̄c. **M**aior patet ex t̄minis. Sed minor probat, quia nullus homo p̄t
intrare regnū celoz sine baptiſmate, sed t̄n sine corpe xp̄i adhuc possunt
aliqui intrare in regnū celoz, vt qui moriunt̄ in ista sepiū annū
vel adhuc citra, videlz interim q̄ nō sint p̄cepti rōts. Itē videt q̄ sacra
mentū penitētē qd̄ contineat le cordis p̄tōte in oīs p̄fessionēt & reatus
satisfactōem sit nobilis baptiſmate, q̄ illud quod delet p̄ccm actuale ē
melius q̄ illud quod delet p̄ccm originales, h̄z p̄nia delet p̄ccm actuale, et
baptiſmus originales, ergo sac̄m p̄tē sacramēto baptiſmi est nobilis.
Contra arguitur q̄ sacramēta confirmationis sit dignissimum, quia illud est
dignissimum sac̄m quod p̄ferit a digniori ministro, sed sacramēta confir
matōis est h̄mōi. igi, t̄c. **M**aior p̄z, q̄ dignitas sac̄i dependet a dignita
te ministri. **M**inor probatur, quia sac̄m confirmationis consertur ab ep̄o,
q̄ simplex sacerdos nō p̄t p̄fumare. **P**roposito argumēto p̄ diligētē
& notādayna distincō bona de dignitate sac̄oꝝ, vñnum sacramētū
de nobilius & dignius alio septē modis. **P**rimo quātū ad rēt ad effectuz
& sic baptiſmus est dignius sac̄m, q̄ delet oīz culpāt̄ pena quod nō fac
alīud sacramētū. **S**ed oīz sac̄m dīt̄ esse dignus q̄ntū ad ministrū & q̄ntū
ad cōdēm materiā, & sic confirmationis est sac̄m dignissimum q̄ solus p̄fus
porrigere h̄z illud. Et eius materia est nobilissima, videlz balsam⁹ & oliuꝝ
olive. **T**ercio sac̄m dīt̄ dignius in q̄ntū constituit̄ a gradu digniori ex p
te p̄tēti, & sic sac̄m eucharistie ē digniꝝ, vñ dīt̄ in iure nihil in sacramē
tis maius nisi in quo st̄inet d̄s & h̄o. **Q**uarto sac̄m dīt̄ dignius in q̄ntū
q̄ ipm offendit̄ diuine maiestatis magis placat̄, & sic p̄nia est dignius &
nobilis sac̄m, q̄ infinita p̄cē mortalia delēt̄ q̄ p̄niāt̄ & non p̄ aliō sa
cramētū. **Q**uinto in q̄ntū causat̄ vñionē in mēte, in corde rōe ligatiſſi
gini, & sic mētūq̄mē nobilissimum & dignissimum omniū sac̄oꝝ q̄ nobilis

Rationes debitandi
quodlibet sacramētū
sit nobilissimum &
dignissimum.

Vñnum sacramētū
& de grāg alio
septē modis.

Prologus

stma sit. vnio em inter spōsum spōsaz s. vnionē hūane nature cū spō
Q̄tia significat vnionē christi cū ecclēsia q: sicut masculus vniſ feminē
sic spōsus christus vnitur sue ecclēsia. Q̄tiam s. vno: onē anime bē cum
deo in eīna beatitudine sed nullū aliud sac̄m talia s. ḡ est nobilissimū.
Sacerdotum sac̄m dicitur nobilius & dignius rōe p̄tentiel ratione
p̄missionis patrie celestis. & sic extrema vñctio est nobilissimum. qz reles
uat infirmitatē mētias corporis. nā legitur in scriptura qd apl. vngebant
infirmos sacro oleo curabantū vndigētū corporis. Septimo vnum
sacr̄m dicit dignus alio quātum ad prudentiam ministri. et sic ordo est
nobilissimū sacr̄m. quia solū prudētē sunt sacerdotes ordinati. Per h̄
ad rōnes principales. ad p̄mā trāseat maior: sed negat minor. Et ad p̄ba
tōem dr. licet eucharistia p̄tinet totum christum essentialis. tñ non cōti
net ipm causaliter. quia adhuc in alijs sacr̄is p̄ infusionē gratie p̄ causa
ris. & sic quodammodo sunt pluraya formalaꝝ gr̄ suscepitua. id est eriam
plura erunt sacramenta. Id scđam dr. q̄ effect̄ sacr̄o tripliſt capi
un. In modo generalissime. & sic sunt tñ duo. sc̄z delere culpā et delere
penā. Sed o capiunt in esse ſbalterno. & ſic ſunt ſeptem. Tercio capiunt
in eſſe ſpecialiſſimo. & ſic ſunt multiplices. & hec eſt diſtinctio ſancti. Ho
me ſuper quartū ſententiay. Et p̄ hoc r̄nbeſ ad rōem. q̄ si maior intel
ligitur de effectibus pmo mō. tūc pcedet minor. Si aut̄ intelligit de ef
fectibus ſcdō mō. tūc pcedet maior. negat minor. Si aut̄ tertio mō
do. ſic totum eſt flū. Id tertia rōem dr. q̄lī misericordia clemens
ne deleat nr̄a peccātōne meritis humilitatis. ramen cū nō ſint alicuiꝝ gre
collatiue. tunc non erunt ſacra. Sed diceret quis. tūc humilitas deuo
tio eſſent etiā ſacra. Reſpondetur q̄ non. quia non ſunt viſibiles forme.
& ſic non conuenit eis definitio ſacri. Et tñ de prima queſtione.

Querit ſecundo. Utru ius canoniciū a lege et ab enē gelic̄ et
a sanctis patrib̄ institutū ſit hic ſbiectū. Et arguit pmo q̄ no: qz illō
qd ſubi. eī in decretis h̄ no eſt ſbiectū huiꝝ ſciētie. h̄ ius canoniciū ē h̄mō
igī. z. Maior p̄. q̄ dist ncte ſciētie requirūt diſtincta ſbiecta. vt p̄ ſcio
deata. Sed minor p̄ in decretalib̄. Sed illō qd non p̄dicatur de oī
bus in aliquo libro p̄tentis. hoc non eſt ſbiectū huiꝝ libri. Sed ius cano
nicū non p̄dicat de oīb̄ p̄tentis in alio libro. ḡ non eſt hic ſbiectū. Ma
ior eſt nota de ſe. Minor aut̄ p̄bat: quia hic tractat de vñſiſtis furtis et ra
piñis. de qbñs ius canoniciū no p̄dicat. Mercio arguit. ſbiectū alioꝝ
libri eſt eternū. ſed ius canoniciū no eſt eternū. ergo non eſt ſbiectū. Ma
ior declarat pmo posterioriꝝ. Sed minor p̄bat: q̄ iura canonica p̄ patas
ſunt iuſtituta. ip̄ at pape no ſuerit ab etno. igī. z. Pro cuiuſtia qōs
nis ē notādū. q̄ duplex ē ſbiectū qntu h suffic. ſc̄z ſbiectū p̄dicatiois: et eſt
qd p̄dicat d̄ oīb̄ p̄ſiderat: in alio ſcia. Alioꝝ ē ſbiectū attributōis. & e illō ad
qd oīa p̄ſiderata in illa ſcia h̄nt attributōem. Iſti notari ſit h̄ pluſio.
ius canoniciū n̄ ē h̄ ſbiectū p̄dicatiois. q̄ ſi ſic ſequerit q̄ officiū mille ra
piña et furtū n̄ eēt d̄ eē libri. q̄ns ē flū. p̄batur tamē p̄leqntia. quia ius
canonicū non potest vere et affirmatiue de predictis p̄dicari. vt patz d̄ ſe.

Prologus

Sedē cōclusio est. Ius canonicū ē hīc s̄biectū attributōnis. Probat illd ad quod ordinātur cui om̄ia attribuunt̄ p̄ncipalit̄ in aliq̄ libro trābita hoc est s̄biectum attributōis. sed ius canonicum ē hīmōi. ḡ r̄c. Maor̄ nota est d̄ se. Minor̄ p̄batur. q̄r̄ in hoc libro considerātur quedā regula in iure. quia ius canonicon d̄ a canon in greco quob̄ est regula in latīno. eo q̄ dātū hic nobis regule de vita clericū quid sit faciendum de rapinac tūto. Per hoc ad rationes. Id p̄mam conceditur maior. Iz minor̄ est falsa. q̄ ius canonicum hīc consideratur p̄ modū introductionis et s̄b compēdīo in decretis et decretalib̄ consideratur adequate. Id secundam p̄ ex distinctione. Id terciā consideratur maior. et negatur minor. Id p̄batōem d̄. q̄ ius canonicum consideratur dupl̄. Uno mō ad se et q̄ ad magistros iusticiā statuentes. Ulio mō consideratur quo adveritate in euāgeliō exp̄ssam. tunc d̄. q̄ p̄mo mō dep̄et a papa. et sic non ē etnū secundo aut̄ mō est hīc s̄biectum. et etiā taliter est etnū. Et hoc d̄ que stione talia que p̄ius p̄posita fuerunt circa declaratōem thematis hīus libri modo sufficiant.

pus liber s̄e p̄saica illius
Immula de summa ray
mḡi venit s̄e postposita
mundi prodīst ista
.i.nō ex graui seu difficiili. i.sacili
Non ex subtili sed vili
.i.cōponim̄. s̄e summula
scribimus istam

tenore .i.valet. s̄e summula. clericis & ardua volumina
Eloquio placet hec socijs quia magna studendi
.i.intēcio. s̄e paupib̄ clericis s̄e paupib̄ clericis
Lurasibi non est modus his valet ergo loquendi
.i.multa intelligētes .i.nō volum̄ s̄e p̄ntem
Inter doctores hīunc nolumus ire libellum
iuenib̄ s̄e liby p̄posuim̄
Parvūs et rudibus quem duximus esse legendum
s̄e studētes s̄e libello multa documēta vtilia
Inuenient in eo quicquid iuuet vtilitat̄
s̄e septē .i.in p̄mo tractatu hīi summule .i.post hoc
sc̄z d̄ his q̄ p̄tinēt ad missam
De sacramentis primo tractatur. et inde
.i.d̄ ei⁹ effectu tali sac̄o tali pccō
Hic de baptismo de cōiugio symonia
d̄ istōmib̄ hīr̄ in seq̄ntib̄ tractatib̄
Furtis et spolijs ysuris atq̄ rapinis